

Parti Nagy Lajos

SZÓDALOVAGLÁS

– mintamondatok nulla –

az ablak élén megvakarózik
fűjjük a széket jön a költészet
nem tud aludni nem tudok élni
fésülj át moss le ne áldozatnak
hanem mert kócos kőporos árva
egy válltömésnyi malter a falról
surlóközelen gőzaranyalma
csapom a vállam lógdenkabátos
rutinkönyörgés cédulaóra

*

szamócák kertje hallgat éjszaka van
hal rág hálót szíveden vérszaga van
búnék a világ mindenik össze hol maga van
sündisznócska pöszög fűfésű szigonyravatal

*

kalauzban sírás zötykölődik
a szárnyvonal lennen suhan
kerek lukat hint eltömődik
ahogy a pónilóhalál
kicsik vagyunk mindannyian

*

csigák szétfoszló kondenzcsíkja
város ahonnan ahova
meddőhányók egy aktatáska szénért
a gipsztej öntelt mosolya
majd mint a zöldág slammá ülepszik
balett és orthopedia

*

mi volt a nyár mi nem
kislány esőivel
ravasz kis ájulások langy elem
folyton lecsúszó kapkodó kezem
tébláb legyintés szappanos vizen
ha nincsen mosni sem?

*

szétrúgott gyöngyök repülőtér
uram hogy tudsz így fényleni
milyen öröktől lüktető ér
spriccelt szét estéd kései
nyomán nézzed rossz helikopter
hogy tudnék véled kezdeni
telik a szívem kerozinnal
mire fölszállnék szétveti

*

a tótükör csapott
partján lapocka rebben
leszárad édesem a lonc
a csillagos fűszerbolt majd kirímhed
meg-megdobban a hátravont
nyelv és elnyugszik legott

*

így varjúsodom papagáj
szikrák nevető karikalábak
vonat rabog a csíkon át
dadogógép az éjszakában

*

mire kisimúlnál szépen belehalsz
nicht hinauslehnen
nicht hová hinaus

*

esik megenyhült most esik
jól-rosszul habos kinyúlt pulóver
a titkon összebújt pamut
szerelmeim is átbukó mell
míg derekán fölfesletti
mind görcsösebb ha visszajut
esik megenyhült most lazul
lágyan ring üzemszünet a présben

*

a kertben renyhe púpok tollazó köd
cipőzködünk ruházunk enyhe lágyn
nem kell alásöpörnöm és söpörnöd
élére áll és nyitva áll az ág
már magam nélkül gondolok terád

gőzöl a kerek gyöp bögre jó tea
tollukszegett kerubok angyalszauna
citrompótlóval labdázunk belásd
s egymás ízére nem lelünk soha

*

teve egy üres dobozon
ez a december összegörnyed
tönkremegyünk elragozom
könny könnyű könnyed
kérdés minden mondatom
púpjába búvik végre földül
szakadtában polírozom
görd gördü gördül

*

szemedből kiáll a kanál
alpakkán nézel szótlanul
megkönnyülsz hunyorgó peremén
szivárványt bennünk ki emel
a motozás mint pauszpapír
zörög törekszép dolgain
hogy így megszétfelnőttödött

*

és ezzel véget ér a sor
feszés kötél a semmiben a vége
egy pohár vízzel egyensúlyozol
hogy víz-e jég-e?

a *

elszopogattuk a holdat egy éjjel
kék a pohár mely csillagot izzad
szódalovaglások a hajnali ponyván
omlós savanyútól vérzik a szád
mint az orvosi szarvasoké